

Forhandlingen genoptoges.

Ulrich: Det foreliggende Lovforslag, som i nogen Grad afviger fra det Forslag om samme Emne, vi behandlede i Februar 1920, har ikke slaaet af paa Kravet om at skaffe Forhold til Veje, der virker betryggende overfor Befolkningen, saa at den kan være sikker paa ikke at komme til at nyde Kød af selvdøde Dyr. Paa den anden Side indfører det visse Lempelser overfor Landboerne, Lempelser, som jeg mener er fuldt ud forsvarlige, og som vi derfor fra vor Side kan tiltræde. Jeg skal udtale, at den højtærede Landbrugsminister efter min Mening har været heldig ved Affattelsen af § 2, hvor Betegnelsen nødslagtede Dyr er forsvundet, og der i Stedet for er kommet en Bestemmelse om syge Dyr, som bliver slagtet. Denne Bestemmelse rammer netop Hovedet paa Sømmet, som man siger, og fritager os for at definere det meget vanskelige Begreb „Nødslagtning“, som findes i den gældende Lov. Ligeledes undgaar man ved det foreliggende Lovforslags Bestemmelser, at der kastes en Bunke Penge ud til ingen Nytte, idet Anstalterne her stilles frit med Hensyn til, om de vil købe saadanne Kadavere eller ikke; hvis det ikke kan betale sig at købe dem og hente dem, bliver de ganske simpelt nedgravet, hvad der er ganske naturligt.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om han ikke vil finde det rigtigt at optage i Lovforslaget den Bestemmelse, som fandtes i den radikale Regerings Lovforslags § 7, og som gik ud paa at ophæve Bestemmelsen i § 3 i Loven af 27. Maj 1908. Det er dog vist naturligt at lade denne Bestemmelse træde ud af Kraft; den kan ikke være gældende, naar det foreliggende Lovforslag er vedtaget.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilsige mit Partis Støtte til Gennemførelse af Lovforslaget omtrent uforandret.

Kr. Pedersen: Der er efter min Mening ingen Grund til at gentage den Forhandling, som blev ført i Fjor. Lovforslaget gaar ikke videre end lige netop til at lovfæste Bekendtgørelsen af 1919. Tilstanden bliver omtrent den samme. Ja, jeg er næsten tilbøjelig til at tro, at den bliver ringere end den, vi har i Øjeblikket.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om han har forhandlet med nogen om, hvorvidt Lovforslagets Bestemmelser er tilstrækkelige. Mod det Lovforslag, jeg fremsatte i Fjor i dette høje Ting, blev der rejst adskillige Indvendinger;

men det Lovforslag var netop et Produkt af en Forhandling mellem forskellige Faktorer, baade Afkogere, Slagterier, de veterinære Sundhedsautoriteter og Sundhedsstyrelsen, og samtlige disse Institutioner var enige om, at mit Lovforslag var tilfredsstillende overfor de Krav, man maatte stille. Det blev imidlertid her i Tinget sagt, at dets Bestemmelser med Hensyn til at sikre Publikum mod at udsættes for at købe Kød af selvdøde Dyr var for strenge; men man glemte den Gang, at der samtidig blev fremsat et Lovforslag om indenrigsk Kødkontrol. Kan den højtærede Landbrugsminister sige noget om, hvorvidt et saadant Lovforslag vil blive fremsat i Aar?

Maaske forværrer det foreliggende Lovforslag, hvis det bliver vedtaget, ikke den nuværende Tilstand, men jeg kan i hvert Fald ikke se, at den forbedres. Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale Lovforslaget til Behandling i et Udvalg. Jeg har ikke ændret mit Syn paa disse Forhold fra i Fjor; jeg tror, de foreslaaede Bestemmelser er for lempelige, naar man i det hele taget vil søge at give Publikum Garanti for ikke at faa Kød af selvdøde Dyr.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg takker de ærede Ordførere for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet, selv om Velvillien har været noget graderet og fra enkelte Sider ikke alt for overvældende.

Det ærede Medlem Hr. Lambæk fremdrog Spørgsmaalet om, hvorvidt det maatte være muligt, samtidig med at man sikrer Befolkningen mod, at Kød af selvdøde Dyr forhandles til Menneskeføde, at skabe en Ordning, saaledes at et selvdødt Dyr kan anvendes til Afkogning til Hønsfoder, f. Eks. hos en Nabo til den Mand, som ejer Dyret. Jeg tør ikke paa Forhaand benægte, at et saadant Forhold kan foreligge og have Betydning; der kan sikkert findes saadanne Tilfælde i det virkelige Liv, f. Eks. at en mindre Jordbruger med forholdsvis stort Hønschold anvender selvdøde Dyr fra den nærmeste Omegn, Dyr, som ellers ikke vilde komme til Nytte, men blive nedgravet. For saa vidt der kan gennemføres en saadan Ordning, uden at det gaar ud over den Sikkerhed, der maa kræves mod, at selvdøde Dyr forhandles til Menneskeføde, skal jeg ikke have noget imod, at dette praktiske Hensyn iagttages.

Det samme ærede Medlem stillede sig tvivlende overfor, hvad der i det hele taget skal forstaas ved selvdødt, og jeg skal indrømme, at dette Udtryk rent sprogligt set er uheldigt; thi naar Døden kommer,